

Kázeň z evanj. Služieb Božích v Bratislave (NK), 28. 4. 2024, 4. nedeľa po Veľkej noci (Cantate - Spievajte), **8.30: ES: 209, Žalm 33, 1 - 6.10 - 11; 360, 358, A 65** / 10.00 hod.: piesne spevokolu, ES 219, Izaiáš 12, 1 - 6, ev.: Ján 15, 9 - 13

Kolosenským 3, 16 - 17: „Slovo Kristovo nech prebýva vo vás bohato; vo všetkej múdrosti učte a napomínajte sa žalmami, hymnami, duchovnými piesňami a vďačne spievajte v srdciach Bohu! A čo činíte slovom alebo skutkom, všetko čiňte v mene Pána Ježiša; a ďakujte Bohu Otcu skrze Neho.“

Milí bratia, milé sestry!

Prečo spievame na Službách Božích?

- O tom by sa dalo dlho uvažovať a hovoriť. Každopádne **piesne sú** viac ako len bodmi poriadku Služieb Božích. Sú **spoločným vyznávaním našej viery a spoločnou oslavou nášho Pána**. Preto je dôležitá nielen ich melódia, ale aj text, ktorý má byť v súzvuku s posolstvom Biblie. Výbornou pomôckou pre spoločný spev sú biblické žalmy. V Ev. spevníku máme viacero piesní inšpirovaných práve žalmami, napr. **č. 241** (zložená na Žalm 139), **334** (Ž 130), **333** (Ž 51), **360** (Ž 98), **488** (Ž 91), **512** (Ž 23), **605** (Ž 95).

Pri speve nejde len o dojímavú či rytmicky podmanivú hudbu. **Kresťanské piesne chcú posilniť našu vieru. Spevom oslavujeme Boha - modlíme sa, ale aj zvestujeme evanjelium - radostnú zvesť.**

Piesne zložené v duchu zvesti Písma **smerujú náš pohľad na to, čo Pán Boh pre nás vykonal. Pripomínajú nám, za čo vďačíme Pánovi Ježišovi Kristovi**. Už v ranej cirkvi to veriacim kládol na srdce apoštol Pavel, keď napísal: „Slovo Kristovo nech prebýva vo vás bohato; vo všetkej múdrosti učte a napomínajte sa žalmami, hymnami, duchovnými piesňami.“

Povedané inak: **dajme Ježišovým slovám veľa priestoru vo svojom živote**. Nie len tým, že si na stenu bytu zavesíme niektorý biblický výrok. **Kristovo slovo má prebývať bohato našom v srdci, v spôsobe života a organizácii času**. Ak platí: „Povedzte mi, ako a s kým žijete, a ja vám poviem, kto ste“ - týka sa to aj významu, ktorý má Ježiš, viera a Kristovo slovo v našom každodennom živote a v zmýšľaní.

Ak má cirkev žiť ako skutočné Kristovo telo, nie je to možné inak, než že v nej bude bohato prebývať Božie slovo. A to **vo všetkej múdrosti, t. j. s pochopením dosahu a zmyslu Božieho plánu spásy uskutočneného v Kristovi**.

Život s Kristovým slovom nie je súkromnou záležitosťou. Súvisí so

začlenením do spoločenstva veriacich. Slovo Kristovo nás nevolá k izolovanosti, k nezájmu o druhých. Naopak, začleňuje nás do spoločenstva veriacich.

V spoločenstve cirkvi, v rozmanitosti jej života – na miestnej i celosvetovej úrovni – sa navzájom učíme. Zdieľame to, ako Kristus medzi nami koná. Hoci si to nie vždy uvedomujeme, **potrebujeme sa navzájom**. Sme odkázaní jeden na druhého. Nikto nemôže dosiahnuť cieľ sám. Usmerňujeme, napomíname sa, **pripomíname si, čo nám bolo z Božej milosti dané a aké dôsledky z toho plynú pre náš život**. Schopnosť vzájomne sa napomínať, je meradlom duchovnej zrelosti zboru. „*Napomínajte sa žalmami, hymnami, duchovnými piesňami a vďačne spievajte v srdciach Bohu.*“

Pri hudbe a piesňach sa ľudia obvykle zabávajú a odreagujú, Biblia nám ukazuje iný rozmer: žalmami, duchovnými piesňami sa môžeme a máme vo všetkej múdrosti učiť, napomínať. Napomínanie sa je v jazyku Biblie je zároveň povzbudzovaním. Ja i ty, milý brat, milá sestra, máme byť pre ďalších pomocou **navzájom sa povzbudzovať, aby**

sme zostali blízko Boha. Ako Ježišovi nasledovníci môžeme a mali by sme mať úžitok jeden z druhého, aby sa naša viera, aj viera ďalších, stávala hlbšou a silnejšou.

Pozor, nejde v prvom rade o nevyžiadané napomínanie, ale oveľa viac o **praktizovanie vďačnosti a radosti**: „*Napomínajte sa žalmami, hymnami, duchovnými piesňami a vďačne spievajte v srdciach Bohu.*“ Áno, k radosti a vďačnosti má viesť vzájomné povzbudzovanie!

Pomáhajú nám v tom **biblické žalmy. Je v nich toľko bohatstva, ktoré treba objaviť!** Piesne oslavy Boha v starých i nových hudobných formách sú vyjadrením radosti z Boha. Používajme ich. **Duchovné piesne sú piesne vnuknuté, inšpirované Božím Duchom.** Tam, kde pôsobí Boží Duch, vyrastá úprimná prekypujúca vďačnosť za všetko, čo nám Boh daroval v Ježišovi Kristovi. Táto vďačnosť sa prejavuje aj spevom a oslavou Boha.

Vplyvom Božieho Ducha sú stále oslovujúce staré piesne (napr. ES 263, 484 a i.) a vznikajú nové piesne chvály.

Písmo upozorňuje, že dôležitejšie ako hlasivky spevákov či zvuk hudobných

nástrojov je **postoj srdca**. „Vďačne spievajte v srdciach Bohu!“ **Cieľom je vďačné srdce. Vďačnosť je oddanosť Kristovi. Čím viac bude Kristus - Kristovo slovo prebývať v našom srdci - a duchovné piesne tomu pomáhajú - tým väčšmi bude naše srdce naplnené vďačnosťou.** Potom sa nebudeme musieť namáhať, aby sme boli vďační, ale **vďačnosť sa čoraz viac stane spôsobom života, a to aj v komplikovaných časoch. Vďačnosť ako spôsob života - to je výsledkom, keď v nás bohato prebýva slovo Kristovo. Keď Ježišove slová majú zásadný priestor v našom živote.**

Keď sa apoštol spomína **učenie sa a napomínanie (povzbudzovanie) žalmami, hymnami, duchovnými piesňami,** môžeme pod tým myslieť Služby Božie. Na nich - **v bohoslužobnom zhromaždení - získavame silu k tomu, aby sme všetko, čo konáme a hovoríme, činili čo najpodobnejšie tomu, ako by to na našom mieste konal Pán Ježiš Kristus.** To je „pieseň“ vdaky, ktorou oslávime Boha - bez ohľadu, či máme alebo nemáme hudobný sluch a dar spevu. Amen.

S použitím myšlienok **Hansa Wolfa Baumanna** (FB 2022); **Axela Nehlsena**;

Dr. Josefa B. Součka (Výklad epištoly Kolosenským, Kalich, Praha 1947 a NKD 1961): **Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár**